

1. Petrova 3,14b-18, Salv 1.1.'23

„Strach z nich ať vás neděsí ani nezkvíá a Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahábeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy. Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu.

Vánoce odeznívají, Narodil se Kristus, Pán zní jako slábnoucí ozvěna, vstupujeme do r. 2023, a není jasné, co přinese. Někdo hledí vstříc budoucnosti se samozřejmou sebedůvěrou, protože zatím dokázal úskalí života zvládat. Jiný s úzkostmi, protože na to, co rozbouřené poměry posledních let přinesly a čím ho zasáhly, už prostě nemá. Strachy se míchají s nadějemi..., zmůžou v tom něco odplouvající vánoce?

Jakoby v ozvěně onoho vánočního hitu *Narodil se Kristus, Pán* radí dnes apoštol: *Toho Pána a Krista posvěcujte ve svých srdcích. Posvěcovat, to znamená brát vážně, kým je ten narozený pro svatého Boha. O vánocích jsme to slyšeli v nejrůznějších variacích:*

*Dnes se narodil Spasitel; Kníže pokoje; rek udatný; bude se jmenovat Imanuel, tj. Bůh s námi; slzy z očí stírá, cestu otevírá; narodil se jako spasení pro všechny národy... – a tohle sváteční „svaté evangelium“ nemusíme odkládat s ozdobami či svátečním svrchníkem do skříně. Uložit ho podle apoštola máme jinam, do svého srdce. Ptáme-li se, jak „zprocesovat“ vánoční poselství do našich všedních dnů, odpovídá apoštol *posvěcujte Krista a Pána v srdci.**

Do srdce, jak mu rozumí bibličtí svědkové, pronikne jen, koho a co tam pustíme. Tam tedy můžeme vpustit toho narozeného: jako Krista a Pána, jako mesiáše přinášejícího svobodu, jako dech Boží naděje, jako svědka Boží lásky, jako předivnou moc, která dokáže obnovovat naše tolikrát chatrné a selhávající lidství. Když tím bude ožít srdce jako centrální orgán pro život, když tím „naprogramujeme“ ten centrální procesor svého životního fungování, pak si ponese to nejdůležitější sebou právě i do těch časů, které jsou před námi. Pak tomu Kristu, Mesiáši Ježíši, budeme také líp rozumět. Přestane být svátečním přívěskem či nábožnou ozdobou pro příslušné svátky a začne se stávat živou inspirací, spolehlivým kompasem i orientačním bodem i v úskalích rozbouřených časů. Když apoštol svá slova psal, myslel přitom na to, co jeho přátele v Kristu aktuálně ohrožovalo: předsudky, pomluvy, výhrůžky, útoky rozvášněného davu i výslechy od římských úředníků. V našem koutě světa dnes křesťanům takovéhle ataky nehrozí, ale důvodů k obavám se zjevuje čím dál víc – a ještě víc se zjevuje obchodníků se strachem, kteří dokážou rozpoutat vlny předsudků, strachů a přístrachů z kdekoho a kdečeho. A v takovémhle prostředí, znečištěném nebo rozvráceném strachem, je Kristus a Pán v srdci skvělou obranou, i spolehlivým kompasem, a to hned na několikýrý způsob: záleží na tom, jak tu apoštolovu směřovku přesně přeložíme.

Nejdřív starobylejší a menšinová verze: *Strach jejich, ať*

vás neděsí. Nebojte se – jejich strachem. Rozuměj, strach těch, kdo strachům nebo předsudkům propadají, sdílejí ho a strachem se nechají ovládat; strach těch, kdo šíří polopravdy, lži, fake news, a vyvolávají paniku – tehle strach ať vás neopanuje. Nenechte se děsit. S Kristem v srdci vám to půjde hned líp.

Když totiž opanuje srdce strach, necháš si daleko snadněji nakukat, že hrozbou jsou trpící a potřební, a ne ti, kdo jejich trápení způsobili. Snadněji dovolíš, aby se srdce zmocnila panika, která hledí zachránit jen vlastní kůži a na druhé kašle. Anebo zoufalství a rezignace, která už se nedokáže orientovat, netuší *kudy kam a kudy dál, a svízelným či malérům (nebo jen tomu zapředsudkovanému okolí) se rezignovaně poddá, místo co by se sama snažila aktivně něco s životem udělat. S tím vším si přitom Kristus dokáže poradit, obdaří pokojem, podepře, vzpruží láskou, co strach vyhání, nasměruje od sobectví k Božímu Království, když ho v tom srdci necháš panovat. Vždyť proto se o něm vypráví, káže i zpívá, že přišel, aby vysvobozoval srdce od strachu.*

A jeho osvobodivá moc jde ještě o krok dál, k čemuž inspiruje varianta překladu, kterou jsme slyšeli při čtení epištoly z nového překladu: *Strach z nich, ať vás neděsí ani nezkvíá. Tedy Nebojte se JICH, nebojte se těch, kdo vám nahánějí strach. Úzkosti mnohých dnes pramení mj. z toho, jak snadno se ti obchodníci se strachem prosadí. Zvláště když se jedná o potentáty či kandidáty, kteří potřebují zakrýt vlastní prázdnotu, křivárny, nebo prachsprostou touhu po moci. Když sleduješ, kolik lidí dokážou obloudit, jde z toho strach. Ale ani ten nás nemusí ochromovat, zbavovat klidné rozvahy a lásky k bližním, když v našem srdci panuje ten, jenž nám narodil se. Copak jsme nevyznávali, že i Goliáš, ten patron všech naháněčů strachu, je oloupen?*

Apoštol netvrdí, že všechno bude v pohodě, popř. že se život vrátí do kolejí, v nichž všechno jelo bezstarostně a bezpečně. Ale rozhodně tvrdí, že evangelium o Kristu, který je tu pro nás a s námi, vysvobozuje ze strachu. A když tohle srdce mé ví a s tímhle počítá, můžu z toho čerpat naději, i když se obzor zatmívá. Proto, pokračuje pozváním k pohotové naději: *Buďte vždy pohotoví, abyste i ve chvílích tísně (nebo výslechu na těch nepřátelských úřadech) zůstali svědky naděje, a nebáli se podat vysvětlení, odkud (od koho) svou naději čerpáte.* V listu nadepsaném jménem apoštola Petra bychom spíš čekali výzvu „*když půjde do tuhého, NEZAPŘETE Krista*“ (jako jsem ho o velikonocích zapřel já...) Ale apoštol tuhle výzvu podá jinak: Když na vás dotírají manipulátoři se strachem, když se vás vyptávají, proč odmítáte všeobecně sdílené strachy a přístrachy, nebo co pořád máte s tím Kristem, *promluvte o naději.* Zkuste to pro ně i pro sebe podat tak, aby vyznělo, že ta naděje nám byla darována a my z toho daru žijeme. Ono totiž možná ani ten Petr nezapřel Krista jen proto, že se bál o vlastní kůži, ale proto, že *ztratil naději.* Naději, že ten zatčený a posmívaný Ježíš má ještě nějakou mesiášskou budoucnost, a mohl by lidem něco dát...

Víra jako vztah k Bohu i jako životní poloha je pro Petra (autora této epištoly), především *nalezená darovaná naděje.* (Proto se tomu listu také soustavně věnujeme). Naděje, která často nemá opodstatnění v tom, kam se

ubírají poměry světa, ani v tom, že bychom my sami byli borci plní sil, kteří to všechno zvládají a hrdě se mohou hlásit o další úkoly. Ta naděje kotví hlouběji, v příběhu záchrany, kde je ten narozený (a ukřižovaný a vzkříšený) ztělesněním i dárce naděje. Právě tehdy, když to jinak jde s životem i světem okolo zu grunt. Tak jako s ním to šlo zu grunt na velký Pátek, aby se pak třetího dne ukázalo, že je všechno jinak.

A tak, když to v životě nebude vycházet, když se dobré lidské solidární úsilí obrátí vniveč, když za postoje vskutku kristovské sklídíte spíš posměch, nebo narazíte na lhostejné odmítání – vraťte se. Ne do úkrytu, ale k příběhu toho narozeného, ukřižovaného a vzkříšeného. On totiž, podle evangelia i podle apoštola, vykupuje tak, že umírá jako spravedlivý za nespravedlivé. Takhle otevřel Boží cestu, která má nadějný cíl a dobrý směr. Nás na ni přivádí, a připomíná nám ji, i když si občas připadáme, že nemáme cíl ani směr (jak nám to na prahu r. 2023 zpřítomní i u svého stolu). K takové naději, k takovému zdroji si otvíráte cestu, když své srdce otvíráte příběhu toho narozeného mesiáše. Amen.

1. Petrova 3,14b-18, Salv 1.1.'23

Píseň NEZ 438,1+3+4

In: Chval, duše má, Hospodina! Blaze tomu, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu. Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně. Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé. Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. Amen (Ž 146,1.5.7-9)

Píseň 530 (EZ starý)

Modlitba

Smíme tě vítat jako Spasitele, Pane, důvěřovat záchraně, s níž přicházíš, obracet se k tobě s důvěrou uprostřed svých dní, přijímat jako toho, který je s námi uprostřed naší všednosti. Dobrá zpráva o tobě a Božím království smí být důležitějším zpravodajstvím, než všechny zprávy, které berou radost a chuť žít. Vánoční evangelium to povědělo jasně: Světlo záchrany nepohlí temnota beznaděje, provinění, nářku, ba ani temnota smrti. Děkujeme za všechny příležitosti, které nám to připomínají. Děkujeme, že spolu s druhými můžeme poslouchat toto evangelium a sdílet ho. Děkujeme, že jsi Bohem naděje a nových počátků i pro dny, kdy žádnou perspektivu sami nevidíme. Děkujeme, že nejsme vydáni napospas bezvýhodnosti, ale patříme tobě. S tímto očekáváním chceme hledět i vstříc nastávajícímu roku. Smiluj se nad námi. Amen.

1. čtení Iz 42,1-7

Píseň NEZ 470 (1-10) (Z nebe přicházím)

kázání

Píseň Kdo mne z pout NEZ 241

(+1. sloka *Být jak strom, co plody nese / nejen listí pro krásu / být jak strom, co nepohne se, nebojí se nečasu*)

Modlitba (Kyrie):

Tento stůl, který jsme sami připravili, není náš. Věříme, že je to stůl Páně. Je nabídnut z jeho milosti všem, kteří stojí o jeho dary a přece nemohou být slepí ke svým chybám, porušenosti a potřebě hledat Kristovu milost. A tak nyní následujeme Ježíšův příklad a pomodleme se dříve nežli budeme sdílet jeho dary: Pane Bože, Ty jsi nás stvořil. Dal jsi nám schopnost i možnost nést ovoce. Víš, jak chatrně zacházíme s Tvým obdarováním. Jak mrháme příležitostmi a jak neumíme Tebe prosit o uschopnění k novému začínání. *Prosíme, smiluj se! Kyrie eleison!* Dej nám novou odvahu k otevřenosti vůči druhým, k nabízení těch darů a schopností, které máme. Dej, ať nezašantročíme příležitosti k pokoji, spravedlnosti a lásce, které

před nás vždy nanovo stavíš. Ukazuj nám, jací můžeme a máme být před Tebou a pro druhé. *Prosíme, smiluj se! Kyrie eleison!* Zakoušíme v životě mnohou bolest. Vnímáme utrpení druhých, slabých, odstrčených a zapomínaných. V tuto chvíli prožíváme sílu pozvání k slavnosti večere, slavené na Tvou památku a pro naše povzbuzení, pro naši naději. Ty sám nás ujišťuješ, že život v posledku stojí za to. Potřebujeme však Tvou blízkost a pomoc, abychom věděli, že zlo a hřích jsou připraveny nás napadnout. *Prosíme, smiluj se! Kyrie eleison!* Modlíme se za sebe, zde shromáždění. Oslovuj nás, probouzej nás. Dej nové vědomí, že nemůžeme jinak nežli litovat, jak málo jsme udělali pro ty, kteří Tě potřebují. My sami se můžeme stát nástrojem Tvé pomoci. Dej ochotu vydat se těm, jejichž bolesti těla a nedostatky ducha jsou nám známy. Pomáhej nám prolamovat kruh zla, zloby a zmaru. Přiznej se k těm nejmenším a umenšovaným mezi námi. Přijmi nás s nimi. *Prosíme, smiluj se! Kyrie eleison!*

Pozdravení pokoje

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, zde mezi námi přítomný, za vše, co jsi pro nás udělal, a za vše, co jsi slíbil, co my můžeme nabídnout? Naše ruce jsou prázdné, naše srdce jsou tak často plna špatnosti. Nejsme hodni sbírat drobtý spadlé z Tvého stolu... Ale Ty jsi milostivý. Máš moc nás proměnit.

Rozpomínáme se na Tvou poslední večeri a prosíme: Sešli svého Svatého Ducha na nás a na tyto dary chleba a vína. Dej, ať se stanou Tvým tělem, které hojí, odpouští a činí nás dokonalými. Abychom se i my směli stát Tvým tělem. Milujícím a pečujícím o tento svět, dokud tvé království nepřijde. Ve tvém jménu se společně modlíme: **Otče náš**

Ustanovení: Mezi přáteli, kteří s ním stolovali, Ježíš **vzal chléb** a řekl: Toto je mé tělo. Za vás se láme. Potom **vzal kalich vína** a řekl: Toto je nová cesta k Bohu, otevřená mou smrtí. Pijte z něho všichni...

Sdílení: Pohleďte, toto je Váš Pán, přicházející k Vám v chlebu a vínu. Toto jsou dary Boží pro Boží lid. Zváni je přijímat jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. On je Pánem a milujícím bratrem všech, kdo v něho věří a potřebují ho.

Píseň k VP: 620 Moc předivná

PROPOUŠTĚNÍ: Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kteří ho milují.

Jděte v pokoji.

MODLITBA

Chválíme tě Pane za hostinu tvého království, chválíme za to, že obnovuješ naději a víru. Kdyžs nás posílil na cestě následování, drž nás na ní svým Duchem, otevírej naše oči pro nouzi bližních, otevírej ústa ke svědectví evangelia, otevírej srdce pro milování bližních podle tvého příkazu i příkladu. Takto nás veď a provázej jako jednotlivce, rodiny i společenství církve, ať uprostřed všedních dní nastávajícího roku smíme zahlížet probleskující slávu Božího království, dokud ty sám nepřijdeš. Amen.

Píseň: 481,4 (Amen Pane tobě)

Ohlášení

Přímlyvy Přijď Kí tvé

1. Dát žití směr - i když budem bloudit - **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 2. Když se bude dařit, i když budem na dně - jako zdroj naděje, **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 3. Uchovat věrnost - dát sílu lásce - povzbudit k službě - **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 4. Mezi nemocné - mezi zoufalé - doprostřed pláče - **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 5. Tam kde běsní válka - na cesty utečenců - k raněným a bitým - **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 6. K církvi po všem světě, jak šance k smíření, jak radost ze spásy - **PŘIJĎ KÍ Tvé**. 7. I v tomto roce - a v tomto městě - dát sílu krokům - **PŘIJĎ KÍ Tvé**
Poslání Žd 11,1n; 12,1n

Požehnání: Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí DS. Amen

Píseň EZ 534 (Ó Bože spásu zašlých dob)